

VÁNDORTÁBOR

Bükk – 2024. július 10-16.

Vándortáborunkban 21 diák, 3 pedagógus és 2 felnőtt vett részt. A diákok közül Boglárka öregdiákként, Zsaklin és Barna külsősként csatlakozott a csoporthoz. A lányokat két eredeti résztvevő visszalépése miatt szerveztük be.

Elég izgatottan vártuk az eseményt, többek között azért is, mert csomagszállítás nélküli, nehéz terepen készültünk erőnket bizonyítani. Szerencsére a csomagszállítást mégis meg tudtuk oldani, ami nagymértékben segítette a kitűzött távok teljesítését.

Szerdán 7.14-kor indultunk Nagymányokról. Dombóváron, Kelenföldön, Keleti-pályaudvaron és Makláron szálltunk tömegközlekedési eszközökre, hogy 14.15-kor megérkezhessünk Felsőtárkányba, a Fűtőház megállóba. Ott várt bennünket a gondnokunk, Erzsi néni és ott szálltunk át a helyi **kisvasútra**, ami **kivitt** bennünket az első két éjszaka szálláshelyére, a **Stimecz- ház közelébe**. A sátrak (6 darab) a játszótér mellett álltak, a pottyantós wc-ből 3 darab volt, kb. 30 méterre a sátraktól. Újabb 10 méterre volt a filagória, melynek végében 2 db. zuhanyzó (állott víz, szóval nem jéghideg) és egy kis zárható raktár állt rendelkezésünkre. Az áramot napelem biztosította. Innét kb. 100 m-es sétával értük el az ivóvízvételi lehetőséget, egy kis kutat, ami finom, friss forrásvizet szolgáltatott. A vacsi korán (17-kor) érkezett, így utána még lesétálhattunk a vadaskerthez, ahol szelíd dámvadak és muflonok vártak ránk. Ez fakultatív program volt.

Csütörtökön a reggeli torna és az étkezés után indultunk az első körtúránkra. A **Lambot-ház** érintésével az **Imóköi-forrásbarlangot** kerestük fel (száraz volt), majd visszakapaszkodtunk a kék + jelhez. Itt kiderült, hogy Bogi nem fog tudni lejönni az ösvényen, mert nagyon rossz állapotban van a térdje. Segítséget kellett kérnünk a túrafelelős erdésztől, Grédics Szilárdtól, aki **terepjáróval hozta le őt** és Patríciát, akin viszont csúnya felhólyagzó kiütések voltak. Ez csak azért volt ijesztő, mert indulás előtt allergiateszten vett részt, bőrviszketés miatt. Az ő problémája megoldódott, másnapra szépen leapadtak a hólyagjai, Bogi viszont innentől passzív pihenésbe ment át.

Másnap, **pénteken** táborváltó túra következett. A csomagokat Károly bácsira és Bogira bíztuk, mi pedig ismét nekivágtunk a hegynek. A csapat kisebb része a kijelölt útvonalon (a Lambot-hegyesén át), nagyobb része pedig egy kerékpárúton jutott fel az előző napról ismert kék + jelzésig. Ezen csak rövid szakaszon mentünk, majd vadregényes részek következtek. A vállakozó kedvűek felmentek a **Tar-kőre, majd az Őserdő és a Cserepeskői-barlang** érintésével (fel-le fel-le utakon) értünk az **Őrkő** alá. A barlang után kettéváltunk egy gyorsabb és egy lassabb csoportra. Néhányan felmentek az Őr-kőre is, ez az útszakasz is nagyon szép volt. Leereszkedtünk a **Katonasírok**hoz, kis pihenő után indultunk tovább. Zsaklin az utolsó útszakaszon szédölgött és fájt a feje. Némely izotóniás ital és szőlőcukor fogyasztása segített a problémán. No és a hidegvizes tarkóborogatás.

Útközben kétszer bejelentkeztünk a szervezőknél és az étkezésért felelős szolgáltatóval (Judittal) is sikerült egyeztetnem.

A táborhely Bélapátfalva határában a horgásztó közlerében volt. Hasonló felszereltséggel rendelkezett, mint az első, csak minden közelebb volt egymáshoz és volt meleg víz és vezetékes áramellátás. Sőt hűtőszekrény is. A vacsora gulyásleves volt és piskótatekercs, a vegetáriánusoknak gyümölcsleves piskótával. (No comment)

Szombaton újabb **körtúra** következett. Sokat töprengtünk, hogy mi legyen, mert a csapat egy része kimerültnek érezte magát (én is) és nagyon meleg volt. Végül megfordítottuk a túra irányát, az erdős részen indultunk felfelé, a végére hagytuk a nyílt terepet a **Bélkő** tetején. Ez Eszter miatt is praktikusabb volt, mert így gyorsabban tudott lefelé haladni a betonúton. 3 kisebb csoport fordult vissza, 2-2 fő még a Katonasírok előtt, 4-en a Katonasíroknál. Én nagyot aludtam, mire a 4 lány visszaért.

Az úticsomag kritikán aluli volt, ezért az ottani erdészt (Borbás Sándort) megkértem, hogy vigyen be a boltba. Vettem margarint, sajtkrémeket és felvágottakat, meg néhány paprikát. Ezzel turbóztuk fel aznap és másnap is a szenyókat. Így nagyon későn, 11-kor volt az indulás. A “fáradt” lányaim 12-kor bearaszoltak a boltba, én pedig délután Hübner Lucával elmentem az apátságig. Visszafelé fagyiztunk egyet. A körtúras csapat visszafelé a túlélésre játszott, dőlt a meleg fentről és lentről is. Gönüz atyánk befűtött.

Vasárnap rövidebb túra keretében ismét táborot váltottunk. Ekkor már harmadszor érintettük a Katonasirokat. Tovább a kijelölt úton haladtunk a **Horotna- majd a Szalajka-völgyben**. A szabadtéri múzeumnál kicsit körülnéztünk és 13 órára már elfoglaltuk a szállásunkat is. **A sátrak a Zilahy Aladár Erdészeti Múzeum mellett voltak** felverve, a nyilvános mosdót használhattuk, ott volt a zuhanyzási lehetőség is. Ehhez kulcsot kaptunk, hogy zárás után se legyen gond. Ottani vezetőnk (Gergő) tárlatvezetésével **megtekintettük a múzeumot**. Vacszi után a csapat egy része bearaszolt Szilvásváradra a foci-döntő megtekintésének reményében (nem jött össze), néhányan a táborban maradtak, néhányan a **Fátyol-vízesést** keresték fel. Detti ezen a napon utazott haza, hogy felkészülhessen a családi kirándulásukra, ami kedden kezdődött.

Hétfőn ismét nehéz napunk volt. **Erdői iskolai program** keretében végigsétáltunk a Felső-tóig, közben érdekességeket hallhattunk a pisztrángnevelésről, a kőistállóról és a völgyről. A szabdtéri múzeumot kihagytuk, mivel meg akartuk csinálni a kijelölt körtúrát. Az erdész szavaiból úgy vettük ki, hogy ezt kevesen tették meg előttünk. Az **Istállóskői-barlanghoz** ő is felkapaszkodott a kislánya kívánságára, aki Szonjával összebarátkozott. Az Istállóskőre vezető út eleje nagyon vadregényes volt

(egyszer kicsit utat is tévesztettünk) és végig nagyon meredeken kapaszkodott felfelé. Mire a csapat vége felért, az első már kipihenték magukat. A továbbiakban jobbra lefelé vagy szintvonalon mentünk. Kicsit érintettük a Bükk-fennsík peremét is. Az **Olaszkapu** után ismét lefelé vezetett az út. A **Gerennavárra** a többség felkapaszkodott, jutalmunk gyönyörű panoráma volt. Ez a nap sem telhetett el izgalom nélkül. Gréta bokája megrándult, nem tudott ráállni. Az erdőszel való konzultáció után mentőt hívtunk. Én kísérem be Egerbe, szerencsére nem volt nagyobb baj. Velünk utazhatott haza. A srácok nagyon lovagiasan viselkedtek. Marci a sérülés után kihozta az erdei ösvényről az útra, Olivér pedig hazafelé cipelte a nagy hátiputiját. Mi Egerből Szilárd segítségével jutottunk vissza a táborba. Már sötétedett.

Kedden a hazaúton már csak egy kis esővel és a nagy meleggel kellett megküzdenünk. A három sérültünket (Zsaklin bokája is fájt és beütötte a kézfejét) Gergő (erdész) kocsival levitte a vasútállomásra. A többiek a kisvonattal értek le. Mire leszálltunk szakadt az eső, de csak pár percre. Tulajdonképpen szerencsénk is volt ezzel, mert 11.53-kor, mikor a vonatra szálltunk, még egész jó idő volt.

A napi ügyeltesek vezették a túrákat, Ági csak akkor szólt, ha véletlenül rossz felé indultak. Ők tartották a kiselőadásokat is a látóvalókról. Én próbálkoztam növényteni ismereteimet átadni, Ricsi pedig rengeteg információt tudott az állatokról, amikkel útközben dolgoztunk. Még az "indokolatlanul mozgó" békákról is. (Idézet Dettitől)

A gyilkosos játék ezúttal a véletlen játéka miatt a tanárok indulatainak levezetését segítette. Edit egy este kinyírta az egész tábort én pedig két nap alatt majdnem.

Utolsó este hallgattuk meg az átköltött dalokat. Hazafelé pedig a vonatra várva a villámkérdésekkel küzdöttek meg a csapatok.

A kisfüzet szerint (első és utolsó napot módosítva) **65,7 km-t és 2693 m szintemelkedést küzdöttünk le**. Ehhez jönnek még a kitérők: Tar-kő, Cserepes-kő, Gerenna vár illetve lejön belőle az 4. napi körtúra egy része a visszafordulók esetében (az egész napi 13,2 km távolság és 508 m emelkedés volt).

MEGCSINÁLTUK!!!

KALANDOSRA SIKERÜLT TÁBORT ZÁRTUNK

A tábori névsor:

Balla Bálint, Bot Bianka, Dikó Regina, Dzsaja Meredin Zsaklin, Fábián Patrícia, Füzi Zsombor Koppány, Gyöngyösi Lili, Hucker Olivér, Hudvágner Márton, Hübner Luca, Kiss Eszter, Lipics Barnabás László, Logó Gréta Zsuzsa, Nemes Blanka Boglárka, Nemes Réka Mariann, Pónya Panka Bíborka, Poszpisch Anna, Szabó Gábor Máté, Szabó Szonja, Tóth Vászoly Vata, Vavra Richárd;

Kísérők: Friedszám Edit, Káizer Bernadett, Nagy Andrea, Róth Ágnes, Szűcs Attila

Nagymányok, 2024. július 18.

Nagy Andrea